

Иван Вазов

Утрен поздрав

Я пришел к тебе...

Фет

Аз дойдох, душице сънна,
сладко да те поздравя,
че на вѣн се вече съмна
тебе, мила, да явя;

и че слънцето засмяно
над горите вече грей,
че от радост упоено
славейчето майско пей;

че зефирите въздишат,
че дъбравата мълви
и цветята си миришат
из зелените тревы;

че природата с росица,
с хубост свети, с младост грей
и кат красна годеница
на жениха си се смей;

да те видя, ангел чудни,
да те видя – пак засмян,
и – дали възтокът будни
бе от тебе по-румян!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4592>]